

La 20.10.2007

Oli lauantai aamu 20.10.07. Oli hieno pakkasaamu kokoonnuimme valimolla. Hannulla oli ensimmäistä kertaa mukana Hakko. Siinä jaettiin passipaikat ja minut laitettiin Rajala 2, isä oli 1. Lähdin siinä hiljokseen kävelemään kohti passia ja koska maa oli jäässä oksat ja muut rapsahtelivat äänekkäästi poikki jalkojen alla. Mietin siinä hetken, että menenkö passiin suoraan aukon yli vai kierrätkö traktoripolkua pitkin koska aukossa oli tuulen kaatamia puita, päätin mennä suoraan yli. Painava reppu (todella hyvät eväät) oli toisella olkapäällä ja pyssy toisella, kun yritin hiljaa päästä passiin. En kerinnyt edes passiin kun tuli emä ja vasa aikas ravia kannon suunnasta. Vasa tuli edellä ja oli aika suuri ykkösvasa, emä tuli perässä n.30m.

Siinä sitten nopeasti tiputtamaan reppua pois olkapäältä ja tähtäämään. Kun ammuin ei mitään merkkiä, että olisi osunut ja välittömästi laukauksen jälkeen kääntyi juoksemaan pois päin.

Ampumamatka ei ollut kuin 70-80m joten ajattelin, että piti osua. Tiedotus tilanteesta radiolla ja sitten etsimään jälkiä, heti löytyi verta ja siinä vasa makasi 20m päässä osuma paikasta.

Koska oli vähän nopea ampumatilanne niin ajattelin ottaa mahat pois. Siihen tuli sitten Hakko myös kaadolle ja kivääristä oli lukko auki ja se oli puuta vasten. Sain mahan auki ja totesin ettei ole rikki. Juuri kun olin saanut mahan auki, kuului rytinää. Nopeasti pyssy käteen ja lukkoa kiinni, emä ja 2 vasaa meni n.15m päästä, mutta olin niin pusikossa ettei voinut ampua. Harmitti kovasti, Jos olisin ollut passipaikalla olisivat tulleet melkein päälle. Eipähän enää tule mentyä kesken ajon hötkyilemään kaadolle.

Hyvin meni koko ajo, vielä toinen passimies ampui kannolta vielä kaksi vasaa.

Janne

18.11.2007

Kokoonnuimme Valimolle klo 8.00. Hannu oli käynyt jo Sorvanperällä katsomassa jälkiä ja oli myös löytänyt vasallisen jäljet Niemen talon luona. Laitettiin passitus kuntoon ja Hannun piti laittaa koira jäljille. Sitten Hannulle tuli kännykällä tieto, että sudet, jopa viisi kappaletta, olivat tulleet Luojuulta Kalliomäkeen päin.

Hannu totesi, että otetaan miesajona. Vanha Reska sanoi, että koira, karjalankarhukoira Renttu, laitetaan jäljille ja vei Ilkan ja koiran Niemen luokse.

Pienen hetken kuluttua Matti näki kun kaksi vasaa ja emä ylittivät Lahden Antin ja Tienarin välisen peltoaukean. Itse olin passissa Kinolan mäenpäällä kun yht'äkkiä kuulin muutaman haukahduksen Suomisen mäestä, sen jälkeen pieni hetki hiljaisuutta. Kinolan mäen alta nousi hirvet aukkoa kohti Veholaa. Vasa tuli edellä, emä takana sekä toinen vasa emän rinnalla, silloin totesin, että etummaista vasaa on yritettävä. Aikaa ei ollut miettiä.

Nostin aseensa ja laukaisin. Matkaa oli 103 metriä ja sumu haittasi näkyvyyttä. Laukauksen jälkeen hirvet olivat piilossa töyrään takana. Sanoin radiopuhelimeen ettei tiedä kuinka kävi. Tilanne oli nopea.

Samantien osa miehistä siirtyi Veholan tielle passeihin.

Ampumapaikalle päästyäni ei ollut mitään merkkiä osumasta. Matti tuli myös ampumapaikalle. Hänen kanssaan lähdin seuraamaan jälkiä. 30 metriä ampumapaikalta hirvet erkaantuivat, toinen vasoista lähti kaartamaan Aittoniemeä kohti ja lehmä lähti vasan kanssa kohti Veholaa karhukoira Renttu perässä. Lähdin seuraamaan yksinäisen vasan jälkiä. Matti lähti seuraamaan toisen vasan ja lehmän jälkiä. Olin seurannut jälkiä noin 100 metriä, kunnes huomasin jäljillä verta. Sanoin Matille, että täällä on merkki osumasta. Seurasimme Matin kanssa jälkiä, kunnes noin 250 metrin päässä vasa oli nurissa. Matti ilmoitti radiopuhelimeen, että vasa oli löytynyt. Hannu totesi, että toisenkin vasan voi ampua jos tilanne tulee. Ilkka seurasi GPS- laitettaan ja ilmoitti hirvien tulevan kohti Veholan nelos- ja vitospassia.

Janne kaatoi toisen vasan nelos-passissa.

Arto

Su 18.11.2007

Oli sunnuntaiamu 18.11.07 oli lunta satanut. Kokoonnuimme pienellä porukalla valimolla. Hannu oli jahtipäällikkönä, ja meillä oli vain lyhyeen vetoon aikaa. Hannu löysi Niemen kohdalta emän ja 2 vasan jäljet, niitä päätettiin lähteä katsomaan. Pystyssä oli enää vasa ja iso. Olin aluksi passissa siinä aukossa mikä on valimolta niemeen päin. Melkein heti kun Ilkka päästi koiran jäljille, niin Matti näki hirvet Kinolan takana pellolla menevän kohti Tuuliniemeä.

Arto oli passissa Kinolan jälkeisen mäen päällä ja hirvet menivät siitä, Arto ampui ja heti ei ollut tietoa osuiko. Lähdimme nopeasti siirtymään isän kanssa Veholaan, koska hirvet olivat sinnepäin matkalla. Minä jäin "uuteen neloseen" joka on siinä mutkassa heti ristin jälkeen, isä meni siihen lähelle Aarnen pistoa.

Tuli tieto, että arto oli osunut toista vasaa ja nurissa oli. Tuli myös lupa ampua toinenkin vasa mikäli on hyvä paikka.

En ollut siinä passissa ollut kuin muutaman minuutin kun näin emän pään n.70m päässä ojanreunalla pusikossa. Sieltä se kurkisteli vähän väliä ja aina veti päänsä pois, tätä kesti useita minuutteja. Koko ajan oli pyssy ojossa sinnepäin ja odotin jos ylittävät tien, meinasi pulssi kohota välillä kun pelkäsi että lähtivät pois.

Tarkkaa aikaa en tiedä, (minuutteja kumminkin) kestäneen odottelun jälkeen pomppasi emä tielle ja vasa perässä. Ammuin ja notkahti välittömästi, lumisella tiellä oli karvoja paljon.

Isä tuli paikalle myös ja lähdimme jäljille, oli mennyt ainakin sata metriä suoraan toiselle puolelle ja sitten tehnyt tiukan u-käännöksen oikealle ja tullut takaisin n.20m päähän tiestä. Siinä se sitten pötkötti.

Janne